

Sygn. akt IX W 3113/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekr. sąd. Jolanta Jarmolowicz

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 10.10, 12.11, 19.12.2014 r., 28.01. i 10.04.2015 r., sprawy

K. M.

syna L. i B. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 30 lipca 2014 r., ok. godz. 12⁵⁰ w O. przy ul. (...) umyślnie dokonał uszkodzenia drzwi wejściowych do mieszkania poprzez kopanie i uderzanie butelką od piwa powodując straty w wysokości 420,- zł na szkodę B. M.

- tj. za wykroczenie z art. 124 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **K. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ustalając, że w chwili jego popełnienia miał on ograniczone w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i zdolność pokierowania swoim postępowaniem w rozumieniu przepisu art. 17 § 2 kw i z i za to na podstawie art. **124 § 1 kw w zw. z art. 17 § 2 kw** skazuje go na **karę 1 miesiąca ograniczenia wolności zobowiązując do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społecznie w odpowiednim zakładzie pracy w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

III. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. W. kwotę 234,- (dwieście trzydzieści cztery) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu oraz kwotę 53,82 (pięćdziesiąt trzy 82/100) złotych tytułem zwrotu podatku od towarów i usług od wyżej wymienionego wynagrodzenia.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzona B. M. mieszka w O. przy ul. (...). Jej dorosły syn – obwiniony K. M. z uwagi na znęcanie się nad matką, nadużywanie alkoholu i wszczynanie awantur został przez nią wymeldowany i formalnie nie jest nigdzie zameldowany. W dniu 30 lipca 2014 r., ok. godz. 12⁵⁰ obwiniony przyszedł pod drzwi mieszkania matki i chciał wejść do środka. Kiedy ta zorientowała się, że jest on nietrzeźwy a w ręku trzyma butelkę piwa oznajmiła mu, że go nie wpuści. Wywołało to

wściekłość obwinionego, który zaczął wykrzykiwać jakieś obelgi i po chwili kopać w drzwi obutą nogą. W wyniku tych silnych kopnięć powstały w nich dziury. Widząc zachowanie syna pokrzywdzona wezwała na pomoc Policję. Przybyły patrol zatrzymał agresywnego obwinionego i przewiózł go następnie po przebadaniu do (...) (...) O. gdzie został on osadzony. W wydychanym powietrzu obwinionego stwierdzono (...)alkoholu. Matka oceniła, że w wyniku uderzeń obwinionego drzwi wejściowe zostały całkowicie zniszczone a ich koszt naprawy wyceniła na kwotę 420,- zł.

(dowód:

wyjaśnienia obwinionego – k. 67; zeznania świadków – R. A. – k. 33, G. S. – k. 33-33v, J. W. – k.33v, K. G. – k.40; notatka urzędowa – k. 8, protokół badania – k. 9; dane o karalności –k. 16,, wydruk z bazy (...)k. 52-53)

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego obwinionego w momencie popełnienia zarzucanego mu czynu został dopuszczony dowód z opinii biegłego, który po przeprowadzeniu badania uznał, że obwiniony cierpi na (...)o obrazie (...)oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu. W związku z tym stwierdził, że w czasie popełnienia wykroczenia miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania czynu, także zdolność pokierowania postępowaniem ograniczoną miał w stopniu znacznym w rozumieniu przepisu art. 17 § 2 kw

(dowód: (...)– k. 18-21)

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, stwierdzając, że szkoda została już naprawiona i żałuje tego co zrobił

(wyjaśnienia obwinionego – k. 8v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego zasługują na wiarę. W ocenie Sądu zebrany w tej sprawie materiał dowodowy, w tym w szczególności zeznania świadków – funkcjonariuszy Policji interweniujących w tej sprawie nie budzi wątpliwości zarówno, co do sprawstwa obwinionego jak i okoliczności niniejszej sprawy. Tym samym w świetle tych dowodów wyjaśnienia obwinionego i jego przyznanie się do winy również nie budzą wątpliwości.

Świadkowie w sposób rzeczowy i nieemocjonalny opisali wydarzenia przedmiotowego dnia i ich relacje w pełni zasługują na przydanie im przymiotu wiarygodności.

Z wymienionymi wyżej dowodami łączy się kolejny z nich, notatka urzędowa sporządzona przez jednego z interweniujących policjantów bezpośrednio po jej zakończeniu, a która uzupełnia relacje wskazanych wyżej świadków.

Sąd dał wiarę opinii (...). Jest ona jasna, pełna, biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na stawiane przed nim zagadnienia, a swe stanowisko w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił.

Tym samym Sąd przyjął, że zebrany materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia wyczerpującego dyspozycję przepisu art. 124§1 kw.

Sąd wymierzając obwinionemu karę miał na uwadze okoliczności łagodzące i obciążające leżące po jego stronie. Jedyną okolicznością łagodzącą jest przyznanie się do winy, choć ze względu na dotychczasowy sposób życia obwinionego nie może mieć ono decydującego wpływu na złagodzenie kary.

Okolicznością obciążającą jest dotychczasowa wielokrotna karalność obwinionego, biorąc pod uwagę tylko ukarania przed tutejszym Wydziałem, bez cienia wątpliwości można stwierdzić, iż w sposób rażący obwiniony lekceważył normy prawne i społeczne, nie mają na niego wpływu ani ilość spraw w Sądzie, ani orzekane w nich kary. W ciągu ostatnich trzech lat był czterokrotnie karany za wykroczenia przeciwko mieniu, w tym dwukrotnie za identyczne

zniszczenie mienia (k. 16) Już samo to wyliczenie uzasadnia przekonanie, iż obwiniony jest osobą zdemoralizowaną i niepoprawną.

W § 2 art. 17 kw ustawodawca zawarł unormowania dotyczące tzw. poczytalności ograniczonej (lub zmniejszonej). Jej przyczyny są takie same jak w przypadku niepoczytalności, lecz inne konsekwencje. Upośledzenie umysłowe, choroba psychiczna lub inne zakłócenie czynności psychicznych ma spowodować nie zniesienie, a ograniczenie w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania postępowaniem. Stan ten nie powoduje wyłączenia winy, ale zmniejsza jej stopień.

W orzecznictwie utrwalili się poglądy, że stan ograniczonej poczytalności w stopniu określonym w art. 17 § 2 k.k. stanowi istotny element strony podmiotowej czynu i musi zawsze znaleźć odzwierciedlenie w opisie czynu przypisanego obwinionemu oraz jego kwalifikacji prawnej.

W niniejszej sprawie obwiniony dopuścił się kolejnego czynu – zniszczenia mienia popełnionego na szkodę osoby najbliższej – matki, dodatkowo znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości. Nawet zatem uwzględniając (...) nie może skutkować to uznaniem jego zachowania za usprawiedliwionego i uzasadniającego orzeczenie kary łagodniejszej niż kara ograniczenia wolności. W tej sytuacji, w ocenie Sądu tylko kara ta, polegająca na obowiązku wykonania kontrolowanej pracy na cele społeczne może wpłynąć na obwinionego wychowawczo, choć w jego przypadku, trudno oczekiwać, iż rzeczywiście tak się stanie, skoro orzekane do tej pory wszystkie rodzaje kar przewidziane w Kodeksie wykroczeń nie wpłynęły na zmianę zachowania obwinionego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu taka kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu.

Wobec sytuacji materialnej i rodzinnej obwinionego Sąd zwolnił go od kosztów postępowania i opłaty.

O kosztach obrony wykonywanej z urzędu Sąd orzekł zgodnie z art.16 ust.2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124 z późn. zm.) oraz mając na uwadze stawki wynagrodzenia określone w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.)